

V L A A M S P A R L E M E N T



Zitting 1996-1997

21 februari 1997

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heren Joris Van Hauthem en Luk Van Nieuwenhuysen –

houdende het taalgebruik op de identiteitskaarten

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het koninklijk besluit van 29 juli 1985 betreffende de identiteitskaarten regelt onder meer het taalgebruik van de gedrukte teksten en vermeldingen die op de identiteitskaart voorkomen. Het bepaalt dat de naam van de Staat en het woord "identiteitskaart" gedrukt worden in de taal waarin de kaart is gesteld bij de uitreiking, gevolgd door de twee andere landstalen en het Engels (artikel 4, § 3, 1°). Wat de andere rubrieken betreft moeten de titels gedrukt zijn in de taal waarin de kaart is gesteld bij de uitreiking en het Engels (artikel 4, § 3, 2°).

De toenmalige regering heeft hierdoor de wetgeving op het taalgebruik in bestuurszaken, gecoördineerd door het koninklijk besluit van 18 juli 1966, overtreden. Nochtans liet de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) in twee adviezen, die respectievelijk op 10 mei 1984 en op 21 maart 1985 door de vergadering van de verenigde afdelingen uitgebracht werden, verstaan dat de plannen van de toenmalige Belgische regering indruisten tegen de taalwetgeving. Aangezien de identiteitskaarten in wezen een getuigsschrift zijn, afgeleverd door een plaatselijke dienst, moeten zij, volgens de VCT, uitsluitend gesteld zijn in de taal, die naar gelang het geval, door artikelen 14, 20 en 26 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken voorgeschreven wordt. De toenmalige Belgische regering heeft, toen zij het wetsontwerp betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen indiende, nagelaten die onwettige situatie recht te trekken. Dat ontwerp werd wet op 19 juli 1991.

Bij arrest van 20 december 1991 vernietigde de Raad van State, op klacht van oud-senator Vandezande en zijn zoon, de akte of getuigsschrift, geldend als nieuwe identiteitskaart, die door de stad Leuven werd afgegeven. In dat arrest stelde de Raad van State zeer duidelijk dat "op het afgeven van identiteitskaarten door de stad Leuven derhalve van toepassing is, artikel 14, § 1, eerste lid van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, krachtens hetwelk de plaatselijke diensten behorende tot het Nederlands taalgebied de getuigsschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen die aan particulieren worden uitgekeerd, in het Nederlands stellen ; dat het karakter van getuigsschrift van een identiteitskaart zowel geldt voor de voorgedrukte vermeldingen als voor

de ingevulde vermeldingen ; dat heiruit dan ook volgt dat, overeenkomstig de bepalingen van de taalwetgeving, de identiteitskaart afgegeven aan inwoners van Leuven uitsluitend in het Nederlands gesteld mag zijn, de gedrukte vermeldingen inbegrepen."

Alle Vlamingen lopen op dit ogenblik dus rond met een onwettige identiteitskaart. Wie naar de Raad van State stapt met een nieuw uitgereikte identiteitskaart, zal ogenblikkelijk door de Raad van State in het gelijk gesteld worden. De federale minister van Binnenlandse Zaken overweegt de taalwetgeving aan de huidige toestand aan te passen. Nochtans zijn het de gemeenschappen die terzake bevoegd zijn. Artikel 129 van de Grondwet bepaalt immers :

"Artikel 129

§ 1. De Raden van de Vlaamse en de Franse Gemeenschap regelen, bij uitsluiting van de federale wetgever, ieder wat hem betreft, bij decreet, het gebruik van de talen voor :

1° de bestuurszaken ;

2° het onderwijs in de door de overheid opgerichte, gesubsidieerde of erkende instellingen ;

3° de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeel, alsmede de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen.

§ 2. Deze decreten hebben kracht van wet, respectievelijk in het Nederlandse taalgebied en in het Franse taalgebied, uitgezonderd wat betreft :

– de gemeenten of groepen van gemeenten palend aan een ander taalgebied en waar de wet het gebruik van een andere taal dan die van het gebied waarin zij gelegen zijn, voorschrijft of toelaat. Voor deze gemeenten kan in de bepalingen betreffende het gebruik van de talen voor de aangelegenheden bedoeld in § 1 geen verandering worden aangebracht dan bij een wet aangenomen met de in artikel 4, laatste lid, bepaalde meerderheid ;

– de diensten waarvan de werkkring verder reikt dan het taalgebied waarin zij gevestigd zijn ;

– de door de wet aangewezen federale en internationale instellingen waarvan de werking gemeen is aan meer dan één gemeenschap."

Deze bepalingen betekenen dat het niet de federale wetgever, maar wel de Vlaamse Gemeenschap toekomt het taalgebruik op de identiteitskaarten te regelen voor alle gemeenten van het Nederlandse taalgebied, met – helaas – uitzondering van de "randgemeenten" en de "taalgrensgemeenten". Ook wat Brussel betreft, is de Vlaamse Gemeenschap – alweer helaas – niet bevoegd.

Dit voorstel van decreet brengt een gedeeltelijke oplossing voor de huidige onwettigheid van de identiteitskaarten.

Joris VAN HAUTHEM

Luk VAN NIEUWENHUYSEN

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

De bepalingen van dit decreet zijn van toepassing op de gemeenten die tot het Nederlandse taalgebied behoren, met uitzondering van de gemeenten, bedoeld in artikelen 7 en 8 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd door het koninklijk besluit van 18 juli 1966.

Artikel 3

In artikel 4 van het koninklijk besluit van 29 juli 1985 betreffende de identiteitskaarten worden § 1, 2° en § 3 opgeheven.

Artikel 4

Alle gedrukte teksten die voorkomen op de identiteitskaarten, zowel de voorgedrukte vermeldingen als de ingevulde vermeldingen, worden uitsluitend in het Nederlands gesteld.

Artikel 5

Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

Joris VAN HAUTHEM

Luk VAN NIEUWENHUYSEN
